

НОВЫ АРЕСТЫ В СОВИТАХ.

В минувшом році, в осені заскочили цілій світ киричеви московські процеси. Але то, що діє ся в Совітах тепер, є інше чудачніше і менше понятне. Отбудут ся там процеси менше сподіваны, бо ктож недавно інше мог сподівати ся, же права рука Сталіна, безжалостний гнобитель всіх врагов революції, могучий комисар внутрішніх діл і начальник політичної совітської поліції Г. П. У., ославлені Ягода поділить судьбу своїх несчастних жертв і засяде на лаві оскаржених.

А однак тата неожиданності єст тепер фактом і Ягоду арестовано і отдано судовим властям. Бесідуют, же Сталін зашмарят єму, же слабо гнобил сторонників Троцького, — а Сталін тепер хотіл бы их знищити всіх до одного.

Кромі того приходять з Совітах і други сенсаційни вісти, а именно, же зачала ся в Росії борба з троцістами в рядах червоної армії.

Тайна совітська поліція нищить тепер до кореня два заговори офіцерські — викриви, один в Ленінграді, а другий в Києві. До

Як живуть в Владивостокі.

„Слово” описує жите в Совітах. Меже іншим пише „Слово”, же в Владивостокі всі церкви закриті і населені молит ся по домах, где запрашують священників. Власти переслідують таки тайни богослужіння, але тотонич не помагат, бо люди продолжают выполнять всі релігійни обряды.

Владивосток — виділяєт як мертві місто. Видно там на улицах лем вояков и членов Г. П. У., а населені, здає ся, ніт совсем. Лем рідко можна видіти несмілы фигури нужденно одітых людей. В порті робят слабо откомлени роботники, котри тяжким трудом заробляют на фалаток хліба.

Найпланіше жив ся т. зв. „лишенцам”, они выполняют найтяжшу роботу и на ноги идут до домов заключення. Біжати не можна, бо за тото жде кара смерти. Чужих газет там не можна читати, бо власти боят ся, чтобы населені не довідало ся, як люди живут в других краях.

о. Д. В.

Історично-археологична справка о Литургії Преждеосвящених Даров.

Познати исторію свого народу, героични подвиги предків, бывальщину своїх отців, то рѣч не толькі взвесла і благородна, але і над все полезна. Знаючій свою національну мінувшість, ушанує і сам себе і своє національне ім'я; он гордиться буде тим іменем, не буде его переинаковати, як сын не переинакує, а гордит ся родовим називом свого ніяня (отца) — ради чужого ворожого імперіализма он за ніч в свѣтъ не вирече ся свого національного імені, бо он николи не пойде на тото, щоби торговати бывальщиною і честю своїх предків.

Як в національному отношенію история народна есть подвалиною національного розвою и преуспіяння, так в духовном взглядѣ вѣра св. и богоочітанье, их засады и история есть основою морального укрѣпленія вѣруючих душ и поступу в их духовном житію.

С вѣрою лучит ся тѣсно обряд т. е. правила, через захованье которых, маем отдавать

заговора належали переважно молоды офицери, котри симпатизовали з троцістами. Втягнули они до заговора подофицеров и вояков. Дошло до того, же в гдєяких отрядах явно осуджено найвище военне начальство и самого Сталіна.

Тепер тайна поліція арестує на право и па ліво офицеров с тых двох округов, чтобы вловити всіх заговорчиков.

Але и на том не конец той комуністичной погоні за виновниками. Нарочна штабова комісія оскаржат тяжкий промисл о тоТо, же панує в нем нелад и недбалство. Ворошилов мал зажадати, чтобы комисара тяжкого промисла, Кагановича отдать под суд.

С того въсюго видно, же в Совітах може ище случити ся, неодно таке, что зачудує ціцій світ.

В совітах штоси псує.

„Правда” пише, же головном задачом теперешнього момента являт ся борба с правыми и лівими опозиціонерами. А вмісто той борбы руководителі трестов и предприємств занимают ся лем справами господарчого характера. В случаях катастрофы глядают они лем техничных причин, а не тых людей, котри катастрофу викликали.

Тото донесеніе дас основы до припускання, же число опозиции єст так велике, же кажда катастрофа єст ділом их рук. Если так было бы направду, то теперешний порядок в совітской Росії єст сильно захвіяный.

Занедбані весняни робот в Полуд. Росії.

„Правда” подає, же в том році идут весняни роботы барз новоли. В прошлом році до 15-го марта засіяно в полудневой Росії 4 мільйони гектаров грунту ярым зерном, а в том році лем 734 тысячи гектаров. Таке опоздане засівані не даст ся оправдати планном погодом або поздном весном. Ту мусит ся признати, же причином того єст проспане весняного сіву через руководителей партійных и совітських организаций. В многих районах бракує трактористов, а также частей тракторов.

Богу належну Ему честь. У нас обряд есть еще тым важный, що с ним лучит ся и наша національна отрубность; — що через тольки сотки лѣт нашого поневоленія мы заховали нашу руску національность — маем в великой мѣрѣ до завдяченя нашему св. восточноному обрядкови, иначе было бы с нас и слѣду — уже не остало.

Бачимо тото и нынѣ, як вороги наши, той так досконалый, св. Отцами уложеній наш восточный обряд нѣбъто поправляют, а властво его выкрывают. Всѣ, котри таку роботу ведут, суть наши вороги. Их праця стримит до одной цѣли т. е. заглады нашей руской національности.

Подчас, коли знанія засад нашей св. вѣры, можемо в достаточній мѣрѣ набыти в дома, в церкви, в сельской школѣ, обрядове знаніе треба богато нам самим дополнити, бо ни родительскій дом, ни церков, ни школа не есть по большої части в можности, обрядовы

С войны испанской.

На головном фронті под Мадрытом ниче не змінило. Так само ніт змін и на полуудневом фронті. Ту и там одни або други посунут ся вперед, або цофнут ся кус назад — то ціль результат поєднаного тиждня.

Зато на менше важном фронті полночном повстанцы припустили атаку и посувают ся вперед. Ту, в гористой надморской краині Басков утворило ся отдельне правительство баскійске, живче в згоді с правительством мадрыским, котре боронит своєго краю перед повстанцами. Баскійцы скористали с домашній войны, отлучили ся от Іспаніи и хотят удержати отрубну державу баскійску.

Тепер ген. Моля начал бои на цілом баскійском фронті. Повстанцы посунули ся в кількох місцах вперед и опановали верхы гор баскійских, меже іншими наївши гору Гербеа, високоу на 1.500 метров. Разом с сухопутными войсками, повстанчи кораблі припустили от моря атаку на баскійки прибережа и острілюют пристани.

Безбожництво в Іспанії.

Із Бургоса доносят, же в Каводонгском Соборі безбожники - комуністи заложили клюб.

В часі открытия клуба, осквернено статую Божої Матери. Газета „Журналь” поміцат оповідане одного француза - добровольца, котрый біжал с Іспанії. Доброволец тот оповідат, же раз розмістили их в монастырі. Дров не было и они хотіли вирубати пару дерев в саді. Але комисар приказал им зрубати на паливо прекрасно різблений деревяный олтар.

Того самого дня оглянули добровольцы монастырский сад. Там было невеличке кладбище. Могилы были роскопаны, а тіла засохших монахів вишмарено с гробов до болота. Добровольцы были тым видом сильно переняты и они выкопали для тых давно умерших тіл нову могилу.

Такы и тым подобны случаи зробили то-то, же он и други, котри добровольно приїхали до Іспанії, чтобы боронити правительства, думали тепер лем о том, як бы вyrвати ся з Іспанії.

справы, головно с точки их исторіи и археологии, докладніше нам предложити, бо различны чинники стають тому на перешкодъ.

Коротки справки на туто тему на ламах „Лемка” нехай будут для вас, Любезны Друзя, тою нагодою, бодай в можливых границиах гд҃ецо докладніше познати, як величный есть той наш св. обряд, як славну и далеку за собою має он свою минувшість — як мы, наслѣдники по славных отцах повинни тут наш восточный св. обряд любити и ним дорожити, як дорожимо нашим житъем и наибольшим земским счастьем.

По том вступи приступим до властивої нашої ныпѣшної темы о Литургії Преждеосвящених Даров — котра тепер в часі св. Вел. Поста, служит ся по наших св. храмах в кажду середу и пятницу и котру наш народ так особенно любит и на ней радо и с особенным умилением и сокрушением сердца присутствует.

Кто был на той Литургії, мог легко сміковати, що она начанає ся як вечерня — потом приходить на ней, пльняюча побожны чувства вѣруючого христіянина, пѣснь „Да исправит ся молитва моя”. — По пѣсни „Свѣ

ДБАЙМЕ О ЧИСТОТУ КОРОВ.

Польща, то край о барз низкой молочности коров. Пересічно корова дає у нас немногу понад 1.000 литров молока рочно, коли корова в Голяндии дає рочно 4—5 тысяч літров. Нич дивного, же коровы дают там значно веши доходы, як у нас.

Если бы мы однак через добре кормлене допровадили до того, же коровы у нас давали бы все молока, то повстало бы нове пытане, што с тым молоком зробити. Знане ест, же молоко находит ся у нас переважно под двома видами: яко молоко и яко масло. Ци можеме быти певни, же найдеме спрос на веце молока и масла як дотепер? На тото пытане можеме сміло отвітити: так, але лем втотчас, если молочны выробы будут лучши, як дотепер.

Так молоко як и масло сут то кормовы продукты высокой вартости, поручаны через лікарей, особенно для дітей. Помимо того Польща, если иде о консумцію молока и масла, то єсть краєм рольничим, занимаю одно с послідних місц серед западно-европейских народов. Молока и масла ідят у нас люди значно менше, як населене промисловых країв, хоц здавало бы ся, же повинно быти противно. Причином того ест злый сорт молока и масла. Часто тото, што приносят бабы до міста на торг, ест лем с барви подобне до молока, але не припоминает молока ани смаком, ани запахом. Нич дивного, же таке окрещено водом и часто брудне молоко, не має покупу.

Не лучше ест и масло, котре на другий або третій день треба отдати до кухні, бо ся старіє. На заграницьких ринках наше масло має барз планну марку. Прото ціна его ест низка и никто не пытат ся за ним, бо заграниця привыкла до доброго товару.

Штоби тото змінити, на тото ест лем одна рада. Треба конечно перестерігати в оборах, где стоят коровы, образцову чистоту. Воздух в оборах повинен быти чистий, стіни и повалы обметены все с пороху и папутины и от часу до часу побллены вапном, коровы чисто вищесаны и вмыты.

Кромі того перед доинем треба вмыти чисто руки (теплом водом и мылом), вмыти добре ікру коров и вытерти чистом шматком

те тихій” и I. чтенію (Парамі) священик благословит от престола людей трисвіщею складильницею — потом слѣдует торжественный великий вход с Найсв. Дарами, а послѣдну часть становит св. Причастіе и Отпуст.

Нема на той Литургії самого освящення Даров, а послугуем ся при ней св. Дарами, еще в попередну недѣлю освященными, от чого и Литургія тая носить назву „Преждеосвященных Даров”. — Только в означени дни св. Вел. Поста служит ся тата св. Литургія, а поза тым через цѣлый церковный рок — ей нѣт. Есть в том, Любезни Друзя, важна и основна причина, сягаюча еще первых часов христіянства.

Первы христіянне отличались так горячою побожностю и ревнностью, що в часі св. Вел. Поста отказовали собѣ не только во всяких житіевих увеселеніях, але и полну св. Литургію (Службу Божу), при которой первы христіянне перенимались чувством великой радости о Христѣ Спасителю, и которую называли они Пасхою (бо присутствовали на ней с такою радостью, як при торжествѣ Пасхи) неуважали они за отвѣтну до строгости поста.

и доити до чистых дойников. Коли тото всьо зробиме, поправит ся напевно молоко наших коров и найде все охотного отберателя.

Зачати треба от стайні и чищена коров. Если чищене коня уважаме за користне, то єсть оно потребне и для коровы. Звірята не повинни быти обліплени навозом. Щотка и греблица сут корові так само потребни, як и коневи. Если щотком не можна зняти бруду, то треба его змыти водом.

Чищена коровы вилыват добре на сї здраве, бо усуваємо со скоры бруд и порил и понукуємо скору до отвітного діействия. Если газда привыкне до чищена коров, то постепенно заведе он порядок и чистоту также и в хаті. А втотчас поправят ся также молочны продукты и найдут покупателя.

Ціни мяса в новосандецком повіті.

На основі уповажнення Пана Воєводы Краковського с дня 14. XII. 1935 (Дн. Воєв. № 29, поз. 158) и по вислуханию опинии Пов. Комісії цінникової Пан Староста Новосандецького усталіл ниже поданы ціни мяса. Ціни тоты обовязують от 10. квітня т. р.

На терені новосандецького повіту:

мясо волове	0.90 зл.
мясо волове с убоя рытуального	1.10 зл.

В Мушині и Крыници:

мясо волове	1.— зл.
мясо волове с убоя рытуального	1.20 зл.

Тоты, котры жадали бы, або поберали высши ціни, будуть караны по мысли зарядж. През. Р. П. с дня 31. III. 1926 (Дн. З. Р. П. № 91, поз. 527) грошевом каром до 3.000 злотых, або арестом до 6-ти дній, або обома карамилучно.

Що треба істи.

Переглядаючи список сіправ, уложений через д-ра Р. Чарноцького, дає ся спостеречи, же найпозижнішим кормом є хліб, каши, мучни сіправи и картофлі, бо они дают дуже тепла (калорій) и сут дешевы.

Лікар тот поручат істи аж и сам хліб и омасту, або хліб и картофлі. Ведля него має быти добрий хліб, натертый зверха цибулью и покритий тонькими качальцами моркви.

А що перши христіянне каждого дня, а що найменьше 4 разов в тыждни, як пише св. Василій, приступали до св. Причастія, не хотѣли тым больше в часі св. Вел. Поста лишати ся того св. душевного корма, длятого через всі дни св. Вел. Поста (кромъ субот и недѣль, в которых то дни мякнул пост и служила ся полно св. Литургія) собирали ся под вечер на означених мѣсцях, где и служило ся окреме вечерне богослуженіе, получене с причастіем св. Даров, еще в недѣлю освященных и тут есть зачаток св. Литургії Преждеосвіць.

Коли позднійше ревность христіян ослабла, почато служити туту св. Литургію толькі в середы и пятницы и перши 3 дни страсного тыждня св. Вел. Поста, що и удержує ся до нынѣ.

Так отже от первых времен христіянства была в уживаню св. Литургія Преждеосвіць. Яки обряды, пѣсни и псальмы в часі той першої Литургії были читаны, того близше не знаемо, бо в тих часах богослуженіе отбывалось с полною свободою що до выбору молитв и псальмов.

В такой формѣ, як нынѣ служит ся, осталася впроваджена св. Литургія Преждеосвіць, по-

Картофлі радит он варити в лунах, бо прискрептаню зрізує ся верхнія часть, в которой єсть дуже минеральных солей.

Здраївше наше — пише д-р. Чарноцький — зависит от отвітного кормленя: істи тилько, килько потреба до покритя житевих втрат организма, істи поволи и грызи сіправы як найлучше. С корму зле погрызеного организму не може забрати всіх кормових частей и втраты могут вносити нераз 30% кормової вартості сіправ.

КОМУНИКАТ.

В Днівнику Законов Р. П. № 17 с дня 10. марта 1937, поз. 115, появилось заряджене Министра Почт и Телеграфов с дня 26. II. 1937., выдане в порозумленю с Министрами: Комуникаций и Справ Внутренних о способі поступаня при повідомленю в дорозі телеграфичної, або телефоничної о случаях катасроф, елементарных бід и рабунковых нападов.

По мысли того зарядженя в случаях пожаров, епидемии, рабунковых нападов, катасроф, несчастных случаев летничих и примосовых приземлень, а также в случаях інших несчасть споводованих елементарными событиями або в случаях угрозы их повстання — уряды почтовы (агенции) суть обовязаны передлати **безплатно** телеграм або перевести телефоничну разговору, звернену в тих сіправах о помоч до органов публичного беспеченства и других властивых властей (Комісаріятов и Постерунков Д. П., Комісаріятов Граничной Сторожи, Староств и других урядов и властей, або пожарных сторожей).

Телеграмы такы и телефонични разговоры носят назву алярмовых и суть означаны буквами: А. Д. П.

До надання алярмового телеграму, або переведення телефоничної разговоры алярмовой єсть **управнена кажда особа**. Тота особа єсть обовязана подати почтовому урядови (агенции) свое імя, назиско и точний адрес, а на жадане почтового уряду (агенции) вилегитимовати ся.

В виду того, же кождый чоловік може **безплатно** переслати телеграм або переворовати разговор телефоничної в сіправах виже описаних, заряджене тото має велике значене для населеня.

становленіями VI. Собора вселенского — Труліанского. „Не подобает — казали св. Отцы того собора — в часі св. Вел. Поста, приносити св. хліб як только в суботу и в день Господен (т. е. в недѣлю), бо не можна в той сам час сумовати и радовати ся, а тым больше в дни призначены для плача о своих грѣхах“. А приносити жертву, то значит торжествовать, а торжествовать значит веселити ся, як толкує ученый Валзамон.

Історія розказує нам, що в глубоку старину, был у христіян звичай, посылати через діяконов св. Дары тым, котры задля отлегlosti мѣсця, або інших причин, не могли сами быти присутни на св. Литургії; а нераз св. Дары относились доперва на другій день и вѣрни ними причащались.

Отже был в церкви звичай, що вѣрни причащали ся св. Дарами преждеосвященными — посвѣдчав тото св. Климент Александр, и інши св. Отцы Церкви. Но еще значно перед Собором VI. вселенским св. Литургія Преждеосвіць в такої майже формѣ як она нынѣ служит ся, совершалась на востоцѣ, а и на западѣ в церквах галійских, іспанских, а и римской. (Продолжене в слід. числі).

Що чути в світі.

Цікавий тестамент. Італійські газети росписують ся широко о слухаю, який мал місце в окрестності Палермо.

В одном малом місточку росошла ся вість, же умерат богатий купець Данєлі. Данєлі був знаний со своєї злостливості і с того, же не принимал до себе никого со своєї родини. Родину називал круками, котры ждуть лем на его смерть, штобы захарбчти маєток.

Одноким существом, котре міло приступ до того чудака, була его служаща, бідна сирота Марія, котра заступала ему дочку, ходила коло него и опековала ся ним. Прототыж родина была о ню завистна и бояла ся, же Данєлі оставит ей свой маєток.

Коли вість о близкій смерти богача росошла ся по окрестности, збігла ся со всіх стран родина и помимо опору со сторони умараючого, вдерла ся до его хати и почала его просити, штобы списал тестамент.

Старець заупрямил ся и не хотілнич написати. Аж перед смертю сказав:

— Родині записую мой дом, а Марії отдаю грата, які сут в хаті.

Родина утішила ся, а плачуща Марія збрала пару горнят, стару мітлю и дровняны кухонны кресла. Не долго однак тырвала радость родных, бо дом был так задолжений, же по продажинич им не остало. Марию та же ждала неожиданность, бо коли продавала гандляреви грата, посыпали ся со старой мітлы, котра мала в середині дыру, гроши. Было их дуже, бо 5 мільйонов лиров (два и пол мільона золотых).

Старий Данєлі не був не благодарним. Он зажартовал собі перед смертю с родини, а Марії дал цілый маєток.

Тиждень сам на сам с трупом. В Черновцах (Румунія) поліція зробила страшне открыте. В хаті при ул. Румунської жила польська родина Халупов. Недавно Халупа виходал с хати и пропал без вісти. Жена его Анна занедужала. При хворой остала лем ей сестряница, 18-літна дівчина. От долиного часу сусіди Халупов спостерегли, же с помешкання Халупов никто не виходить, ани не отвічат на их стукане. При помочи слесара виважено двери. На постели лежало роскладаюче ся тіло вмерлой жены Халупы, а коло него лежала непритомна дівчина. Поліція ствердила, же Анна Халупа умерла ище перед тижнем. Через цілый tot час лежала с трупом дівчина, котра от голода не могла звлечи ся с постели.

Человік - малпа. В африканской пущі открыли мисионары недавно новый, незнаний до тепер ще дикых людей, котры ходят на руках и ногах так як малпи. Люди тоты живут переважно на деревах и живят ся овочами.

Нова лётника ленія. Дня 5. квітня отлетіл с Варшавы перший раз самолет до Палестини. Дорога с Варшавы до Палестини (Тель Авив) виносит 3 тысячи 200 кильометров. От тепер буде стала воздушна комунікация меже Польщом и Палестином.

Ягода торговал валютами. С Москви доносят, же Ягоду арестовано за розмаиты шахерки, які робил он с трома греками, якіх добрал собі до компаний. Греки тоты роєїзджали по цілом світі, где жили емігранти с

Росии и куповали за пол дармо совітскии рублі, котры за границами не мают жадной варності, бо Совіты не позвалиют своих рублей до Росии ввозити. Такы закуплены рублі ввозили греки до Росии и там куповали за них брилянты, котры вивозили зас до чужих краев.

Кромі того занимали ся они гляданем закопаних в часі войны богатств, укритых через емігрантов, котры в часі революции убіжали с Росии. Греки и их агенты навязали контакт с емігрантами, прирекаючи им половину богатств за подане місце, где их закопано. Початково греки выплачали належачу ся емігрантам частину, чтобы здохотити других до виявлення місца укритых богатств, але погодивши компаны Ягоды заберали ціле богатство для себе.

Кромі тых преступлень крымінальних, пополняных через Ягоду и его компанов греков, має Ягода на совісти также ряд политичных преступлень, котры однак сут держаны в тайні и довідаме ся о них аж в часі процесу.

Вісти с краю.

Вибух запальника от гранату. Уж 20 літ минят от окончения світової війни, а іще все трафяют ся случаи с невыстрілеными запальниками гранатов и других куль.

Дня 31. марта по полуночи трох хлонцов нашло коло села Оссова Гора в пов. быдгощском запальник от гранату. Хлонцы почали майстровати коло запальника и запальник росорвало. 14-літний Альфонс Еленецкий и 16-літний Ст. Масяк упали тяжко поранені, а третій хлопець Грегорович, котомунич ся не стало, убіжал до хати и не сказав никому о слухаю. Раненых нашол случайно лісничий, котрый завозив лікарську помоч. Хлонцы сут однак так тяжко поранені, же не знати, ци вийдуть с того.

Пси загрызли на смерть дітину. В селі Александрово под Радзымином дворовы псы загрызли на смерть 8-літну дічину, котра вертала сама от своей бабы с Радзымина. Недалеко двору, належачого до Марии Домбровской в Александрові, пімарили ся на ню два велики псы. На крик дічини надбіжали сусіди, але застали уж лем раздерте на фалаги.

кы тіло неживой дівчини. Властительку двору потягнено до судової отвітственности.

Два роки тримал сына в стайні. В селі Смыков, повіт Домброва, виявлено незвычайну трагедию, котрой жертвою єст 41-літний Ян Корус. Отец его, 73-літний Адам, по повороті сына с войны, спостерег у него об'яву умственной хвороты. Лакомый отец, хотячи захарабчти 2 морги грунту, які належали до сына по его матері, замкнул го в стайні, забиваючи вход досками. Выродный отец не давал сынови ани біля, ани отвітного корму, в послідствиє чого сын попал в полну апатію и утратил мову. Факт тот виявили сусіди и поліція внесла на нелюдського отца донесене до прокуратории.

Вывезли до поля и розбили громадску касу. Незнаны злодіи вдерли ся до громадского уряду в Болеславлі, повіт Домброва, и вынесли до поля громадску касу. Касу туто в поля розбили, забираючи с ней 1.265 зл. Поліція не викрила до тепер злодіев.

Убийца згинул в борбі с поліциєю. В одному селі янівского повіта пополнено киравый злочин.

Михаил Тылюс 25-літний господар с Аннова хотіл ся оженити с богатом и барз красном дівчином с сусідного села. Отец дівчини не хотіл выдати ю за Тылюса и дівчина перестала ся с ним встрічати, а наконец заявила ему, же не вийде за него замуж.

Тылюс постановил ся помстити и коли раз надыбал дівчину и ей отца на дорозі, застрілил их обое. За преступником, котрый утек до ліса, зарядила поліція погоню. Як поліціянти викрили его хованку, Тылюс почал до них стріляти. Вывязала ся стрілянина, в часі котрой Тылюса застрілено. Оден поліціянт был легко раненый.

Пожар іхал в ночі дорогом. Оден селянин іхал возом в ночі до Варшавы. По дорозі застурил цигаретку, при котрой задрімал. Цигаретка выпала с рук и упала на солому в возі. Солома запалила ся и поломінь обняла цілый воз и спячого хлопа. Такий посугаючий ся по дорозі пожар попарил сильно хлопа, котрого перевезено до шпиталя в Варшаві.

**КУПЛЮ ВЕЛИКУ ИЛЮСТРОВАНУ БІБЛІЮ
О. МАЩАКА.**

Адресовати до адміністрації „Лемка“
Крыница.

КТО ХОЧЕ ЗАБЕЗПЕЧИТИ СЕБЕ НА СТАРОСТЬ И РОДИНУ
ОТ НУЖДЫ И ГОЛОДА, АБО ЗЛОЖИТИ ДІЯМ ВІНО,

НЕХАЙ ЯКНАЙСКОРШЕ

заасекурує ся
в асекураційном Товаристві
ВИТА и КРАКОВСКЕ
во ЛЬВОВІ

Асекурацию принимают на цілой Лемковщині
представителі: гг. Осиф Ямовицкий — Крыница - Село
и Михаил Перелом — Сянок.